

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 13 J/13 mai 2009**

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtelor C.T., M.C. și N.D., judecători la Tribunalul M., având ca obiect abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reprezentanții Comisiei de disciplină pentru judecători - inspector R.O.L. și inspector M.D. și pârâta judecător C.T., lipsă fiind pârâtele judecător M.C. și N.D..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că Tribunalul M., cu adresa nr. 15321/C/11.05.2009, a comunicat că prin Decretul Președintelui României nr. 516/01.04.2009, publicat în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 226/07.04.2009, pârâta judecător N.D. a fost eliberată din funcție, prin pensionare.

De asemenea, prin aceeași adresă, Tribunalul M. a mai transmis la dosarul cauzei adeverința medicală nr. 51207/25.04.2009 din care reiese faptul că pârâta judecător M.C. este internată în spital.

Secția procedează la audierea pârâtei C.T., declarația acesteia fiind consemnată în scris și atașată la dosar.

Pârâta - judecător C.T. arată că nu are mai are alte probe.

Nefiind cereri, chestiuni prealabile sau excepții de invocat, Secția acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni prevăzută de art. 100 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, față de pârâtele judecător C.T. și M.C. iar cu privire la pârâta judecător N.D., având în vedere faptul că a fost eliberată din funcție prin pensionare, solicită respingerea acțiunii ca rămasă fără obiect.

În fapt, se arată că faptele pârâtelor judecător care, în dosarul nr. 6938/225/2007 aflat pe rolul Tribunalului M., după redactarea deciziei nr. 1737/R/12.12.2008, atașarea hotărârii la mapa instanței și evidențierea soluției în programul informatic al Tribunalului, au procedat la redactarea unei alte forme a deciziei, care cuprindea o modificare a dispozitivului, au înlocuit exemplarele originale ale deciziei atât în dosarul cauzei, cât și în mapa de hotărâri, au efectuat modificarea corespunzătoare și în evidențele informatizate ale instanței și ulterior, au procedat din nou la înlocuirea celei de-a doua forme a hotărârii, cu forma inițială a deciziei, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h. din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

Pârâta judecător C.T. a arătat că nu a săvârșit abaterea disciplinară ce se reține în sarcina sa, nu a redactat și nici nu a înlocuit minuta, motiv pentru care

solicită respingerea acțiunii ca nefondată.

Secția reține cauza spre soluționare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători la data de 15.04.2009, sub nr. 11/J/2009, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtelor C.T., M.C. și N.D., judecători la Tribunalul M., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că, în dosarul nr. 6938/225/2007 aflat pe rolul Tribunalului M., după redactarea deciziei nr. 1737/R/12.12.2008, atașarea hotărârii la mapa instanței și evidențierea soluției în programul informatic al tribunalului, completul de judecată a procedat la redactarea unei alte forme a deciziei, care cuprindea o modificare a dispozitivului, procedându-se la înlocuirea exemplarelor originale ale deciziei aflate atât în dosarul cauzei, cât și în mapa de hotărâri, efectuându-se modificările corespunzătoare și în evidențele informatizate ale instanței.

Ulterior, constatându-se că părțile obținuseră copii atât de pe decizia redactată în prima formă, cât și de pe cea de a doua formă a hotărârii, fiind invocate aceste aspecte în ședința publică de judecată, completul de judecată a procedat din nou la înlocuirea celei de-a doua forme a hotărârii, cu forma inițială a deciziei, pentru ca ulterior să se pronunțe o încheiere de îndreptare a erorii materiale prin care s-au rectificat erorile ce determinaseră modificarea conținutului deciziei nr. 1737/R/12.12.2008.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

Pe rolul Tribunalului M.– Secția civilă, a fost înregistrat sub nr. 6938/225/2007, recursul declarat de reclamantii B.E. și B. I. împotriva sentinței civile nr. 2374/09.05.2008, pronunțată de Judecătoria D.T.S..

Cauza a fost soluționată la data de 12.12.2008 de completul de judecată din cadrul Tribunalului M., format din pârâtele judecător C.T., M.C. și N.D., prin decizia civilă nr. 1737/R, prin care a fost admis recursul formulat împotriva sentinței civile nr. 2374/2008 a Judecătoriei D.T.S..

În condica ședințelor de judecată, ținută în formă scrisă, soluția a fost consemnată în sensul „Admite recursul, casează sentința. Reține cauza spre rejudecare și fixează termen la 23.01.2009, cu citarea părților”. Consemnările olografe din condica de ședință au fost făcute de pârâta judecător C.T. și nu prezintă semne de alterare sau modificare.

Soluția din condica de ședință a fost scrisă din memorie de pârâta judecător

C.T. care, pe parcursul cercetării disciplinare, a declarat că a consultat minuta din dosar numai pentru verificarea corectitudinii termenului acordat în vederea rejudecării cauzei. Această minută prezintă modificări vizibile, în sensul că mențiunea „reține spre rejudecare” a fost adăugată după ștergerea unui alt cuvânt.

Referitor la modificările pe care le prezintă minuta din dosar, pârâta judecător C.T. a menționat că a constatat acest lucru abia la cel de-al doilea termen de judecată acordat după reținerea cauzei pentru judecare, respectiv la data de 13.02.2009, iar pârâta judecător M.C. a precizat că nu își amintește dacă minuta era modificată la momentul întocmirii și semnării.

Evidențierea în sistemul informatic Ecris a soluției pronunțate la termenul de judecată din 12.12.2008, în dosarul nr. 6938/225/2007, a fost efectuată de greșierul de ședință, la data de 15.12.2008 - orele 15,11, care a consemnat următoarele: „Admite recursul. Casează sentința civilă cu trimitere spre rejudecare. Fixează termen de soluționare la 23.01.2009, cu citarea părților”.

Soluția pe scurt din sistemul informatizat a fost modificată la data de 19.12.2008 - orele 10,27 - de același greșier de ședință, în sensul înlocuirii sintagmei „trimitere spre rejudecare” cu cea de „reținere spre rejudecare”, urmare a constatării modificărilor intervenite în conținutul minutei.

Decizia nr. 1737/R/12.12.2008 a fost redactată la data de 18.12.2008, în varianta consemnării în dispozitiv a mențiunii casării cu trimitere spre rejudecare, fiind cusută la dosar și predată la mapă.

După predarea dosarului la arhivă, la data de 29.01.2009, petenta K. R. F. a obținut o copie a deciziei din dosar.

În cursul lunii ianuarie 2009, judecătorul C.P., însărcinat cu analizarea practicii de casare, în urma studierii mapei de hotărâri din luna decembrie 2008, a constatat că în dispozitivul deciziei respective există o eroare.

Aceasta, inițial a semnalat existența neconcordanțelor pârâtei judecător M.C., care îi este colegă de birou și care a făcut parte din completul de judecată ce pronunțase decizia, îndrumând-o să o atenționeze pe pârâta judecător N.D., care redactase hotărârea.

Urmare a celor semnalate, pârâta judecător N.D. a întocmit hotărârea în forma modificată și a prezentat personal completului de judecată cele două exemplare ale hotărârii pentru semnare, fapt atestat și de grefierul de ședință, după care a procedat la înlocuirea deciziilor din dosar și din mapa de hotărâri.

Raportat la acest aspect, pârâta judecător M.C. a declarat că, având în vedere că decizia respectivă nu se comunica părților, a fost de acord să semneze hotărârea în forma modificată.

Celălalt membru al completului, pârâta judecător C.T. a menționat că nu își aduce aminte în ce condiții a semnat cea de a doua formă a deciziei și că nu a avut cunoștință de faptul că urma a se proceda la înlocuirea hotărârii din dosar.

La data de 09.02.2009, pârâtei K.R.F., prin apărător, i s-a comunicat o altă copie a deciziei nr. 1737/R/12.12.2008, care era cusută la dosarul cauzei și era semnată de toți membrii completului de judecată, al cărei dispozitiv conținea mențiunea modificată referitoare la „reținere spre rejudecare” în loc de „trimitere spre rejudecare”, așa cum se prevedea în varianta inițială.

La termenul de judecată din 13.02.2009, pârâta K.R.F. a invocat existența

celor două forme ale deciziei, între care există neconcordanțe, și a depus la dosar copia primei decizii, care nu se mai regăsea în cauză, întrucât fusese înlocuită cu noua formă modificată.

În ședința de judecată de la acest termen, președintele completului a menționat că este vorba de o eroare materială care urmează a fi îndreptată și au decis de comun acord să pronunțe o încheiere de îndreptare a erorii materiale din decizie dar, întrucât forma în care se regăsea hotărârea la dosar era deja corectată, au stabilit să o înlocuiască din nou cu varianta inițială.

Astfel, pârâta judecător N.D. a tipărit un nou exemplar al deciziei în care a înlocuit cuvântul „reținere” din dispozitiv cu cel de „trimitere spre rejudecare”, toți membrii completului procedând la semnarea acesteia.

Ulterior, prin încheierea pronunțată în Camera de consiliu la data de 16.02.2009, instanța, în același complet, a dispus din oficiu, îndreptarea erorii materiale strecurate în dispozitivul deciziei civile nr. 1737/R/12.12.2008 pronunțată de Tribunalul M., în sensul că în dispozitiv se va trece „casează sentința civilă cu reținere spre rejudecare”, în loc de „casează sentința civilă cu trimitere spre rejudecare”.

Secția apreciază că modalitatea în care au procedat pârâtele judecător care, în vederea înlăturării unei erori evidente au semnat, succesiv, forme diferite ale deciziei nr. 1737/R/12.12.2008, nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 litera (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în varianta exercitării funcției cu gravă neglijență, pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 281 din Codul de procedură civilă, erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.

În speță, în mod evident a fost vorba de o eroare materială, din moment ce în dispozitiv s-a consemnat trimiterea cauzei spre rejudecare, însă s-a stabilit și termen pentru soluționare la o dată ulterioară. Din dispozițiile contradictorii ale dispozitivului precum și din motivarea hotărârii rezultă în mod cert că instanța a pronunțat o soluție în sensul reținerii cauzei pentru rejudecare.

Potrivit normei de procedură invocate, completul de judecată trebuia să procedeze la rectificarea erorii respective prin pronunțarea unei încheieri de îndreptare a erorii materiale, în condițiile art. 281 din Codul de procedură civilă, ceea ce s-a și întâmplat ulterior.

Legiuitorul nu a stabilit care sunt criteriile ce califică o abatere disciplinară ca fiind gravă neglijență astfel că o asemenea analiză cade în sarcina instanței care judecă o cauză disciplinară. Secția reține că, în aprecierea conduitei judecătorilor ca reprezentând rezultatul unei grave neglijențe în exercitarea funcției, se impune a se avea în vedere, pe lângă elementul material al abaterii disciplinare care se concretizează în încălcarea unor norme elementare care guvernează procesul civil, și consecințele produse, respectiv dacă au fost sau nu afectate drepturile procesuale ale părților.

În acest sens, Secția are în vedere faptul că, în condica de ședință, în care consemnările nu au fost alterate, a fost trecut dispozitivul deciziei astfel cum s-a

hotărât de membrii completului, respectiv „casarea cu reținere spre rejudecare”, în acest sens fiind fixat și termenul de judecată.

Toate acțiunile ulterioare ale părților judecător, chiar dacă au fost inadecvate și neconforme cu normele procedurale, nu au urmărit decât să corecteze eroarea materială strecurată în minuta deciziei.

Cu privire pârâta judecător N.D. Secția reține următoarele:

Prin Decretul Președintelui României nr. 516/01.04.2009, publicat în Monitorul Oficial Partea I nr. 226 din 07.04.2009 pârâta judecător N.D.a fost eliberată din funcția de judecător ca urmare a pensionării.

Potrivit articolului 98 aliniatul 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare „judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției”, iar aliniatul 2 al aceluiași articol prevede că „răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi”, sancțiunile putând fi aplicate „judecătorilor și procurorilor”, conform art.100 din aceeași lege.

Din interpretarea dispozițiilor legale anterior menționate se reține că, pe tot parcursul procesului, dată fiind natura litigiului dedus judecății, atât pentru angajarea răspunderii disciplinare, cât și pentru aplicarea sancțiunii corelative este necesar ca persoana împotriva căreia se exercită acțiunea disciplinară să aibă calitatea de judecător sau procuror.

În consecință, Secția apreciază că acțiunea disciplinară a rămas fără obiect,

întrucât în prezent pârâta N.D. nu mai ocupă funcția de judecător, aceasta fiind eliberată din funcție ca urmare a pensionării.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să respingă acțiunea formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâta judecător N.D..

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnelor C.T. și M.C. – judecători la Tribunalul M., ca neîntemeiată.

Respinge acțiunea disciplinară exercitată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei N.D. – judecător la Tribunalul M., ca rămasă fără obiect.

Cu drept de recurs în 15 zile, la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin nerecurare.